

Iš praeities konspektų sąsajoje su Z. Froido mokymu

Organizmas

Jame veikia du pagrindiniai potraukiai:

Gyvenimui (Erotas)

(siekti apjungti gyvas substancijas į vis stambesnes

Ir stabilesnes visumas)

Mirčiai

(siekti sugrįžti į beskausmę būseną, buvusią iki gimstant)

Abu potraukiai savo veikime susiduria su išoriniu pasauliu:

Šis pasaulis pernelyg skurdus ir priešiškas, kad užtikrintų betarpišką potraukio gyvenimui įgyvendinimą; jis provokuoja rimtus pagrindinių potraukių pokyčius.

Potraukių pokyčiai, vykstantys jų perorientavimo ir stabdymo pagrindu

Rezultatas:

sustabdytas, atidėtas, pagrįstas pakeitimui, tačiau tik dėka to santykinai patikimas ir duodantis naudą.

Potraukių patenkinimas:

Potraukių dinamika pasireiškia kaip kova tarp

Eroto

Potraukio mirčiai

Išoriniu pasauliu

Tris pagrindinius šios dinamikos kompleksams atitinka **trys pagrindiniai principai**:

Pasitenkinimo principas

Nirvanos principas

Tikrovės principas

Froidas: Kultūra visada patiria abu potraukius

M: „Tačiau jau pati Froido teorija duoda pagrindą atskleisti jo iškeltą tezę apie kultūros sulyginimą su nustebimu.

Šios problemos aptarimai turi vykti remiantis jo teorinėmis išvadomis. Ar yra ryšis tarp laisvės ir **nuslopinimu**, gamyba ir griovimu, viešpatavimu ir progresu tikru kultūros principu“. Ar šis abipusiškumas tėra specifinės žmogaus būties istorinės organizacijos rezultatas?

Liekant Froido sąvokų ribose, galima paklausti:

Ar reikia laikyti konfliktą tarp pasitenkinimo principo ir tikrovės principo tokiu nesutaikomu, kad „represyvus (slopinantis) žmogaus potraukių struktūros pertvarkymas tampa neleistinu? Arba šis konfliktas leidžia supratimą apie kultūrą be slopinimo, kylančią iš visiškai kitos būties patirties, iš visai kito žmogaus ir gamtos santykio, iš visiškai kitų egzistencialistinių santykių.